

MÁJUS: Dr. Pál Ferenc

Május 1.

Munkás Szent József napja, Május Elseje csöndesen, fátyolfelhősen virradt fel. Hol vannak azok a régi május elsejék, amelyek emléke az ingyensőr és ingyenvirsli miatt annyira belevésődött az emlékeinkbe: meghát fiatalok voltunk...

Május 2.

Portugál regényt fordítok immár egy hónapja: egykori lektorunk budapesti visszaemlékezéseit álomszerű, igencsak szürrealisztikus műbe sűríti, amelyben régi szerelmét keresve eljut egészen Mozambikig; sztakatós, kísérletező próza: nemcsak a kora májusi nyár izaszt meg.

Május 3.

Csendes nap, fordítással telik az idő, közben kikapcsolódásként – az egészségemre gondolva – nagyokat sétálok, és látom, hogy a környéken a meggy- és cseresznyefák gyümölcsei egyre duzzadnak és piroslanak, hamarosan kóstolót veszek róluk, mint egykor a szegény vándorlegénynek az út menti szilvafákról.

Május 4.

Ha a munkába és az olvasásba belefáradva, itthoni lazítást keresek, hiába böngészem végig a nagy filmmegosztó portálokat (*si licitus est*: TVGO és HBOGO), már a filmek ismertetése elijeszt közhelyességével és laposágával, ezért azután „*visszakalandozok*” a netre föltett régi filmek közé, ahol olykor igazi gyöngyszemekre bukkanok... megöregedtem volna? elővett volna a portugál *saudade*? .már-már elviselhetetlen a mindent elárasztó amerikai filmek technikai tökéletessége, egyik-másiknál még a Pirx kalandjai is jobb, mert embe-ribb...

Május 5.

Ma Arany János jár az eszemben:
„*Híves, borongó őszi nap;/ Beült hozzám az únalom...*”
Május van, és a Bakonyban esik a hó. Tavalý ilyenkor nem is hét, de nyolc ágra sütött a nap.

Május 6.

Lassan olyan véleményt kell formálnom a mai irodalmat tanuló nemzedékről, mint a romantikus költőkről írták: csak írnak, de nem olvasnak; a latin-amerikai elbeszélésről tartott szemináriumomon egyik hétről a másikra nem tudnak egy novellát elolvasni – vagy nem is akarják.

Május 7.

Az ELTE BTK-n rendezendő Portugál Nyelv Napjának ötlete, amelyet csaknem egy évtizede az egykori portu-

gál és brazil lektorral gondoltunk ki, szépen beérett: több mint félszáz érdeklődő hallgatta az előadásokat, a könyvbemutatót, és nézte meg az afrikai (angolai) ruhabemutatót, valamint az utána következő batuque- és szamba-táncosok műsorát.

Május 8.

Szilágyi András barátommal ebédeltünk a belváros legjobb éttermében, a Mészársteakben: a kvantummechanikáról beszélgettünk.

Május 9.

Számomra és Brazília barátai számára örömteli hírral érkezett Magyarországra Ernesto Araújo, a brazil kormány külügyminisztere, mert a Külügyi és Külgazdasági Intézetben tartott előadásán bejelentette, hogy a brazil kormány létrehozta Guimarães Rosa Intézetek hálózatát.

Május 10.

Pázmány nap az egyemen, meglepő, hogy a fiatal és fiatalabb kollégák közül szinte senki nincs jelen, ez is az általános atomizálódást mutatja, este az ELTE zenekarának és tánckarának kellemes koncertje.

Május 11., szombat

A szokásos szombati bevásárlás, nagy séta utána. Spárga és eper napokat keresve találtunk egy csodálatos éttermet a közelünkben, ahol olyan epres rétest ettünk, mint még soha.

Május 12., vasárnap

Jó évtizede egy kis orr-fül-gégészeti beavatkozásra volt szükségem, közben derült ki, hogy az orvosom szabadidejében festő, és nagyon jó nonfiguratív képeket fest, meg karikaturisztikus arcképeket: az egyik ilyen képet meg is vettük, izes értelmiségi beszélgetés után.

Május 13., hétfő

Valamikori portugál lektorunk, Ernesto Rodrigues magyar vonatkozásokban gazdag regényét befejeztem: összeállítottam egy támogatási kérelmet a lisszaboni Camões Intézethez; remélem nem dolgoztam hiába, sikerrel járok, bár idén főleg az orosz és kínai fordításokat támogatják.

Május 14.

Portugália: lassan félszázada, hogy először jártam Lisszabonban, az egykori provinciális fővárosból igazi világváros lett.

Május 15.

Fernando Pessoa magyarországi fogadtatásáról beszéltem a Lisszaboni Egyetem Bölcsészettudományi Karának népes közönsége előtt: nemcsak egyetemi kollégáim, hallgatók voltak jelen, hanem a megelőző kormányzati ciklus kulturális minisztere, valamikori budapesti nagykövet is.

Május 16.

Hosszú séta Lisszabonban: egész idő alatt úgy éreztem, a portugálok sokat profitáltak az európai csatlakozásból, jól használták fel az EU-s támogatást, az utcákat, az embereket és a boltok kínálatát látva, úgy éreztem, bekerültek a kifinomult nyugat-európai belső körökbe (a Benfica-stadionhoz nem látogattam el).

Május 17.

Háromnegyed hétkor, portugáliai hajnalok hajnalok-hajnalán mentem ki a repülőtérre: Lisszabonban az első metró fél hétkor indul, az utolsó hajnali egy után.

Május 18.

Újabb tanulmányt kértek tőlem Pessoa magyarországi fogadtatásáról, ihletőül elővettem Bogdán László könyvét, a *Ricardo Reis Tahitin-t*; a sepsiszentgyörgyi író már jó ideje „átéli” Pessoa költészetét, és ebben a regényében megírja, hogy *heteronim* alakja elsüllyedt hajók roncsait fosztogatja Borgesszel együtt, és ebből mesés vagyona tesz szert, és vendégül látja költőtársait.

Május 19.

Csendes vasárnap, az esőtől való félelem bent tart a szobában, pedig jó lenne már kimozdulni, hogy feltöltsük a D-vitamin készletünket.

Május 20.

2011-től működik a kreatív írás minor a BTK-n; kezdeti áradásszerű roham csökkent ugyan, de egy-két csoportnyi hallgató mindig akad, akiket érdekelnek az írás rejtelmei: őket most, nyugdíjba menve rábízom kedves kollégám, Déri tanár úr gondjaira, aki mindig lelkes híve volt a képzésnek.

Május 21.

Augusztusban végre megszületik az első unokánk, még éppen időben, bizonytal megérem, hogy gimnáziumba megy, és ha a sors meg a Jóisten akarja, talán azt is, hogy érettségizik.

Május 22.

Megvalósulni látszik másik nagy tervem: 2013 óta dédelgetem az ELTE Brazil Központjának a tervét, most hallottam a hírt, hogy a nagy brazil íróról, Guimarães Rosa-ról elnevezett intézeti hálózatban talán szerepet szánnak a magyarországi központnak is.

Május 23.

Bensőséges megemlékezést rendezett a Portugál Nagykövetség abból az alkalomból, hogy hetvenéves lettem: Maria José Morais Pires nagykövet asszony és Joaquim Pimpão, az AICEP igazgatója megemlékezett arról, milyen szerepet játszottam a portugál és a portugál nyelvű irodalom magyarországi terjesztésében.

Május 24.

Eseménytelen, csendes nap. Vásárlás, olvasgatás.

Május 25.

A születendő unoka jegyében: ellátogattunk a jövendő boldog szülőkhöz, és megnéztük a majd tíz perces ultrahangos felvételt, ahogy a jövendő kis hercegnő, Annabori produkálja magát: tempózik a lábacskaival, profilba, majd felénk fordul kis fejcskájával, hogy láthassuk szépvonalú száját, már előre készülünk arra, hogy milyen boldog nagyszülők leszünk.

Május 26.

Látogatás a család „őshazájában”, Gyömrőn, az ott maradt művészrokonoknál: az udvaron nagy felfordulás, gulyást főz a nagycsalád apraja-nagyja, ezért inkább bevonulunk a kissé tavasziasan hűvös szobába, és filozofálgatunk meg az ősökről beszélgetünk.

Május 27.

Utolsó aktív hetem az egyetemen: még vizsgáztatok, és végiglátogatom azokat, akikkel jóban voltam, mert remélhetőleg lesznek még óráim, ha nem is szűkebb tudományterületemen.

Május 28.

Aktív készülődés arra a nyugdíjas korra, amikor az embernek semmire sincs ideje, egy 15 perces rutinvizsgálat miatt majdnem hat órát üldögélek különböző kórházi folyosókon, hogy azután derűsen távozzam: nincs túl nagy bajom, és a többiek – akik nálam romosabb állapotban vannak – sem fertőztek meg a gondjaikkal: tehát ép testtel és lélekkel érek haza.

Május 29.

Év- és évtized-forduló számomra, mert átlépek a hetvenesek közé, ahogy a portugál mondaná, a *casa dos setenta*, a hetvenes házba, a bensőséges reggeli családi megemlékezés után a jókívánságok tömege a facebookon meg e-mailben; különös, hogy az első gratulációkat (már hajnalok hajnalán) a bankoktól és azoktól a könyvesboltoktól kapom, ahonnan vásárolok, ajándékkuponokkal kedveskednek.

Május 30.

Megkezdődtek és június első napjaiig tartanak a búcsúzkodások a munkahelytől és az egészségben, erőben eltelt első hetven évtől; ha optimista vagyok, akkor is ennek csak a negyede, talán szűk harmada van hátra, ha nagyon nem rontok a sok búcsúzkodás közepette megívott áldomásokkal az egészségi állapotomon.

Május 31.

A sors finom ajándéka, 52. osztálytalálkozóikon összehoztam állapotomat a jelen és a nem jelen lévővel: pozitív a szaldó.